ప్రతిష్ఠ

శ్రీ కె. లింగరాజు

భీమవరంలో నాకు మేరీకి మానాన్న పెళ్ళి చేసేడు. పెళ్ళిచేసిన కొన్నాళ్ళకే ఆయన ఆఖరుసారిగా దేవుడి పదసన్నిధికి వెళ్ళిపోయేడు. ఆయన నన్ను ఎంతగా ప్రేమించినా, మా ఇంట్లో తండ్రి తాతల దగ్గరనుంచీ, వంశపారంపర్యానవచ్చే భయం, హడలు, గౌరవము ఆయనయెడ చూపించకుండా, ఉండలేకపోయేను. అల్లాంటి కత్తెరల్లోనే నేను పెరిగి పెద్దవాణ్ణయిపోయేను.

ఆయన చనిపోయిన తర్వాత మా ముత్తాత కాలంలో వచ్చిన ఈపాధిరీ ఉద్యోగమునకు నేను వారసుడినైపోయి, అటు ప్రజాసేవకు, ఇటు వంశప్రతిష్ఠకు భంగంరాకుండా కాలం గడిపేను. ఆవూళ్ళో లెక్కవెయ్యదగ్గ మా కులవ్యక్తుల్లో నేను ఒకణ్ణి అగు శ్రైత ఆస్కూల్లో ఉద్యోగాలివ్వడం, తీసెయ్యడం నాచేతుల్లోనే ఇంచుమించుగా ఉండేది....మొట్టమొదటసారిగా లూక్‌కు ఉద్యోగంవేసి, ఆతను నాదగ్గరకువచ్చి నమస్కారం చేసిన రోజున, ఓజీవనానికి నేను భుక్తిచూపించేను కదా అని వెన్నువిరచుకొన్నాను. సంతోషపడ్డాను.

మా ఇంటికి ఎదురుగానే ఆ రిటైరైన హెడ్ మాస్టరు కాపురముండేవాడు. ఆయనకొడుకు అజరయ్య, మా అమ్మాయి మరియమ్మా చిన్నప్పటినుండీ కలసిమెలసిఉండడం, ఆడుకోవడం, ఇవీ అవీచూచి, వాళ్ళ పెద్దతనంలో భార్యాభర్తలు కాబోతారుకాబోలనుకొని మేము అందరము సంతోషపడిపోయేవారం. అల్లాచెయ్యమని అప్పుడప్పుడు ఏసుప్రభువుని ప్రార్థిస్తువుండేవాడిని. ఇల్లాంటి ఆనందాల్తో కాలం గడిచిపోయింది.

* * *

అవ్వాళ సాయంత్రం ప్రార్థనచేసి ఇంటికి వస్తున్నాను. దారిలో నాకు చిన్నప్పటినుండీ స్నేహితుడు కలసేడు. ఆతడు నేను కలసి ఒక్కబళ్ళోనే చదువుకొనేములా? ...కళ్ళు ఎక్కువగా ప్రేమించుకొన్నాము. ఒకళ్ళ సుఖంకొరకు ఒకళ్ళు త్యాగం చేసుకొనేవారం. నేను ఆవూరికంతా ఫాదర్‌ను అయినా ఆతను నాకు జాన్, నేను ఆతనికి జోసెఫ్‌యే అయ్యేం. కలసుకొన్న కొద్దిక్షణాలవరకూ మూగగానే నడిచేము..."

దారిలో జీమూతంలాఉండేచెట్లు, భయంకరంగా ఉండే చీకట్లో ప్రతిబింబించే చిన్నపిట్టల ఆనంద సమాగస్వరాలు.

సంతృప్తి. తల్లితండ్రుల జోలిపాట విని పిస్తూ యున్నాయి. దూరంగా పయిరు పొలాల మీదనుంచివచ్చే పవనుడు, అందులో అక్కడక్కడ కొద్దిగానే దోచుకొన్నట్లుగా ప్రకటించే కెరటపు సువాసన, ముక్కులకు ఆనందం కూరుస్తూనేవుంది...

ఎప్పుడు కలుసుకొన్నా ఏదో వకటి చెప్పకుండా వాగకుండాఉండేవాడుకాదు....కాని ఇవ్వాళ ఎందుకంత నిశ్శబ్దంగావున్నాడా అని ఆశ్చర్యపోయేను....అడిగేను....చెప్పేడు...

"జాన్ ...చెప్పాలనిలేదుకాని, స్నేహితుడవు, నీమంచికోసం చెవుతున్నాను....ఇల్లాంటి విషయం నిజంగా చాలా హృదయవేదన కల్గిస్తుంది... మరియమ్మ ఈమధ్యను. అతడువచ్చి అప్పుడే నాల్గునెలలు దాటింది, అప్పటినుంచీ లూక్‌తో తిరగడం, చాటుకుండా కలసుకోవడం....రహస్యంగా మాటలు పంపుకోవడం, ఇంకా మధ్యవుండేగట్టుకూడా తెగిందేమోకూడాను...వూరంతా ఆడిపోసుకొంటున్నారు...అజరయ్యకిచ్చి పెళ్ళి చేస్తామన్నారు, అల్లా అనుకొన్నది ఇల్లా తిరిగింది...త్వరలో ఏ సంగతీచూడకపోతే ప్రమాదిస్తుందేమో!"

నాకు ఒక్కసారిగా హృదయంలో బల్లెం పొడిచినట్లయ్యింది....ఆఖరురోజున మానాన్న చెప్పిన వాక్యాల్లోని, మాటలు, అక్షరాలా, నిలదీసి అడుగుతున్నట్లు అయ్యింది....మానాన్న తాత, ముత్తాత, వీళ్ళందరూ ఆ ఏడుపాదాలదగ్గరనుంచి నా బలహీనత, నా అపకీర్తి విని, ఏడుస్తున్నట్లుగా అయ్యింది...ఇదా మరియమ్మ చేస్తున్నది......

వేలెత్తిచూపించడానికి అవగింజంతైనా లేని రంకానికి....ఈనాడు...ఈ నాకాలంలో...నాకన్న కూతురు....భోగందానిలా, భ్రమరంలా, గండు టీగలా, తిరుగుతోందా! తలవంపుకలగచేస్తోందా! అందరినోళ్ళల్లోనూ చప్పరింపబడే వస్తువుక్రింద అయ్యిందా! ఈనాటితో నాప్రతిష్ఠ ఆఖరని మంగళహారతి పాడుతోందా?...

కన్నకూతురు....కడుపునబుట్టిన బిడ్డ...ఉడికిపోయేను.

దూరంగా అప్పుడే తొలిచూలిగా వచ్చిన చంద్రరేఖ కాన్పించి....

[illegible]...దినదినం వికసిస్తాను....పెద్దవాణ్ణే అవుతాను....

ఆది నన్ను వెక్కిరిస్తున్నట్లుగా ఎల్లా చూస్తోందో! నాస్నేహితుడు ప్రథమసందర్భనం అని నూలుపోగు విడిచిపెట్టేడా!

ఆ ఇంటికొచ్చే దారిలో మరియమ్మని మళ్ళీ భూమిమీద నూకలులేకుండా చేసేద్దామనుకొన్నాను....ఆమె ఆఖరుసారిగా శ్వాసపీల్చుకొనేటట్టు కంఠంనులిపేసి ఈనాటి ఒత్తుకొంటున్న మచ్చ చెరిపిదేద్దామనుకొన్నాను...

గుమ్మంలో అడుగుపెట్టేను...ఎదురుగా మేరీ వచ్చింది...ఆ ముసలితల్లికి తన కూతురు చేసే రంకుతనం తెలుసు? తప్పవని ఏం తెలుసు?.... పూర్వంగానే ఆమెని ప్రేమిస్తూ, ఆమెని లాలిస్తూ, ఆలిస్తూ, ఏవేవో కలలు కంటోంది... తల్లిప్రాణం....

"మరియమ్మ ఏదీ?" కొంచెం సర్వభేదంగా ప్రశ్నించేను ...

సర్వభేసం కనిపెట్టి మేరీ ఉలిక్కిపడింది....

'ఏం' అన్నట్లు చూచింది...

"పైనఉంది"

"మరియమ్మా!" ఆ డ్రాయింగురూములో మున్న ఇత్తడి సామానుల్లో నా గొంతుక ప్రతిధ్వనించి గింగురు మన్నది....

"ఆ" మేడమెట్లు ఎంత అమాయకంగా, ఎంత ధీమాగా దిగింది...ఆమె ప్రతిరోజూ చేసేపని ఇంకా తల్లిదండ్రులకు తెలియదు అని కులుకుతోందా?—ఆ మేడమెట్లమీద ఆమెనుచూచేను. ఆమె ప్రతీ అవయవంలో నూత్నంగా, మెరుపు కాన్పించేసరికి నాకు సూదులు గుచ్చినట్లుగా అయ్యింది....నాకూతురు పెళ్ళికాకుండానే పురుష సంపర్కం పెట్టుకొని, లజ్జలేక, సిగ్గులేక.... అనుభవిస్తోందా! ఓ ఆనందంపొంది అందులో సొలసిపోతోందా?....లోకం ఏమి అడిపోసుకొంటోందో ఆమెకి తెలియటం లేదూ? లోకాన్ని ఈసడించి, తనకి సంబంధం లేనట్లుగా ప్రవర్తిస్తోందా?

దగ్గరగా, తల్లి ప్రక్కగానే కూర్చుంది... అమాయకత్వం ఓడిపోయేటట్లు నాకేసిచూచింది....

"ఏమిటిదంతా మరియమ్మా?"

"[illegible] తలవంపేసుకొంది..[illegible] మాట్లాడలేదు. [illegible] ప్రశ్నించేయి.

"లోకం అంతా ఏమి అనుకొంటోందో తెలుసునా?"

"దేన్నిగురించి?"

"నిన్నుగురించే...లూకుతో ఆ రహస్య సంబంధాలు వీటినిగురించే....కళ్ళు మూసుకున్నావా? సిగ్గులేదూ?....నాకులానికీనాకూ తలవంపులు కల్పుచేసి వళ్ళు విరుచుకొందామనుకొన్నావా?....మనిషివేనా నువ్వు? నీతాత, ముత్తాతలకాలంలో, మాకాలంలో ఇల్లాంటివిఏమైనా జరిగేయా?....అమాత్రం తెలుసుకోలేక మదమెక్కి తిరుగుతున్నావా?..." ఆ ఆవేశంలో నాకు మాటలు తడబడ్డాయి...

"ఏం? తప్పా?....నేను ఆతన్ని ప్రేమిస్తున్నాను....అతడు నన్ను ఆదరిస్తున్నాడు...అతనితో తిరుగుతున్నాను...అతనితో స్నేహంగా వున్నాను....రేపు నన్ను అతడు పెళ్ళిచేసుకుంటాడు...అతను మాట ఇచ్చేడు...నా ఇష్టమొచ్చినట్లు నేనుండకూడదూ? నేను తిరగకూడదూ? ప్రేమించకూడదూ? పెండ్లిచేసుకోకూడదూ?....అమాత్రం స్వాతంత్ర్యంలేదూ?... నాకు జ్ఞానం వచ్చింది...నా బాగోగులు నాకూ తెలుసు...నా ఇష్టమొచ్చినట్లువుంటే లోకం చూడలేదూ? లోకం...!" ఛీత్కారించింది...

అంతధైర్యంగా, బిరుసుగా మరియమ్మ ఎప్పుడూ మాట్లాడుతుందనుకోలేదు. నా అంతటనాకే ఆశ్చర్యం కల్గింది...."అయితే అజరయ్యను నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోవా? ఆతన్ని ప్రేమించటంలేదూ?" కంఠస్వరం తగ్గిపోయింది... అందులో వేటకానిబాణం తగిలిన పిట్టలా అయ్యేను.

"లేదు ...అతన్ని ఎప్పుడూ ప్రేమించలేదు... లూక్‌యొక్క ఛాయామూర్తిని అప్పుడే నేను నాశరీరంలో పెంచుతున్నాను కూడాను..."

పెళ్లి లేకుండానే తల్లిభారం...దిక్కులు తెలియలేదు...కుమిలి పోయేను....లూక్ ఆక్షణంలోనే ఎదురుగా వుంటే నేను ఏమి జేసేవాడినో ....!

ఆకాళ్ళజోళ్ళయినా విప్పకుండా లూక్ ఇంటికి బయ[illegible] అతన్ని ప్రశ్నించి, తప్పని ఒప్పించి...ముహూర్త నిర్ణయం చేయించి, పెళ్ళి చేద్దామనే బయలుదేరేను.......

లూక్ తనమంచంమీద పడుకుని ఏదో చదువుకొంటున్నాడు.........నన్ను చూడగానే దిగజారిపోయేడు...భయపడ్డాడు......అతని ముఖంలో నెత్తురు చుక్కలేనట్టయ్యింది.

నేను ఎప్పుడూ వాడింటికి ఇదివరకు వెళ్ళలేదు...... ౮

"లూక్! మరియమ్మని ప్రేమిస్తున్నావా?" నేను డొంకతిరుగుళ్లు లేకుండా ముక్కు సూటిగా కార్యసంభాషణ చేసేటప్పటికి ఎల్లాగో అయ్యేడు.

సమాధానం ఇవ్వలేకపోయేడు ... అతని మొహంలో లోపల బయల్దేరిన కల్లోలాలు అణచుకొందుకు ప్రయత్నపుసూచనలు కనిపించేయి...

"ఆమెను ఎప్పుడు పెళ్ళిచేసుకుంటావు?"

"నేను ఆమెను ప్రేమించటంలేదు...." నెమ్మదిగానే అన్నాడు...

"ప్రేమించటంలేదూ?..ఇన్నాళ్ళనుంచీఆమెతో రహస్యంగా ఎల్లా కలుసుకొని ఆనందిస్తున్నావు? ఎల్లా ఆమెకు పెళ్ళిచేసుకొంటానని వాగ్దానాలు ఇచ్చేవు? ఎందుకు ఆమె శీలం చెరిచేవూ?

"నేను ఎప్పుడూ పెళ్ళిచేసుకొంటానని చెప్పలేదు...ఏవో కుర్రతనంలో ప్రవర్తించేమేమో? నన్ను పెళ్ళిచేసుకొనే ఆవిడ ప్రక్కవూళ్ళో స్కూలు మిస్ట్రెస్...అప్పుడే మా వివాహం ప్రకటించుకొన్నాం కూడాను..."

"మరియమ్మ కొద్దికాలంలో తల్లి అవబోతోందని నీకు తెలియదూ? ప్రకటించుకొన్నావా? ఇల్లా ఎంతమంది కొంపలు కూలుద్దామనుకొన్నావు?"

"ఆ! ఆవిడ బిడ్డణ్ణి మోస్తున్నదా?"

"అవును...నీబిడ్డదే"

"నేను ఆమెను ప్రేమించనప్పుడు ఎల్లా పెళ్ళిచేసుకొంటాను..."

"ఎల్లా పెళ్ళిచేసుకొంటావా?....అందరూ పెళ్ళిచేసుకొన్నట్లే! ఏం, అన్యాయించినన్నాళ్ళు ఇదేం కనపడలేదూ? [illegible] కళ్ళుమూసుకుపోయేనూ? పెళ్ళి అనేటప్పటికి ప్రేమలు వచ్చేయే! మరియమ్మ ఏమవుతుందనుకొన్నావు? నీకు అవసరం తీరిందికదా అని ఇంకొకడిదగ్గరకు వెళ్ళుతుంది అనుకొన్నావా? అది కులటలా ఓగుడిసెలో రసికుల్ని ఆహ్వానిస్తుందని తలంచుకొన్నావా? నీచుడా? ద్రోహీ!....నీకు తిండానికి మెతుకులేనాలేనప్పుడు, ఆదరించి, ఉద్యోగం వేయిస్తే, నాకడుపుకే చిచ్చుపెడదామనుకున్నావా? నాకే తలవంపు. ఆ ప్రతిష్ఠ కల్లచేద్దామనుకొన్నావా?

నాకులంలో ఇల్లాంటివెప్పుడూ జరగలేదని తెలియదూ? మా వంశప్రతిష్ఠలు ఎరుగవూ? నా కులగౌరవాలు తెలియవా?...మరియమ్మని పెళ్ళిచేసుకుతీరాలి...ఏం పెళ్ళిచేసుకొంటావా? "ప్రతీ ముక్కముక్కకి నాకంఠస్వరం ఉద్రేకపడిపోయింది. ఏంచేస్తానో అని అతను హడలిపోతూనేవున్నాడు...

"ఆమెను నేను ప్రేమించ...." సగంగానే అన్నాడు...

"నోరుమూయి...ప్రేమ ...ప్రేమి[illegible]... పెళ్ళిచేసుకో[illegible] నీ నూకలు

సరిచేయిస్తాను తెలియదూ? అమాంతంగా నిన్ను ఖూనిచేయించి, రూపులేకుండా చేయించగల సామర్థ్యం నాలోవుంది తెలుసునా?...మరియమ్మను నువ్వు పెళ్ళిచేసుకోవాలి...చేసుకొంటావనూ...''

"అయితే...చంపేస్తానని భయపెట్టి పెళ్ళికి ఒప్పిస్తున్నావా?"

"ఆ! మహారాజులా! నావంశంకోసం, నా ప్రతిష్ఠకోసం, నాకు తలవంపురాకుండటకోసం, నా కులానికి మచ్చరాకుండాచేసుకొనుటకు కాను... అల్లాగే ఒప్పిస్తాను...మానాన్న ఎంతకరకుగా ఇల్లాంటి విషయాల్లో ఉండేవాడో నీకు తెలియదూ?....ఏం పెళ్ళిచేసుకుంటావా?" నిలదీసి అడిగేను...

"అల్లాగే...కాని ఇది పెళ్ళికాదు...పగ సుమీ!" ఆఖరిమాటలు మింగేసేడు. ఆ ఆవేశంలో నేను దానికి అట్టే ప్రాముఖ్యత ఇవ్వలేకపోయేను...

''ఆ! అల్లా దారికిరా!" అని....నిశ్చయించి వెళ్ళిపోయేను.

* * *

ఇక రెండురోజులకు మరియమ్మ పెళ్ళి జరుగుతుందనగా అజరయ్య నాదగ్గరకు వచ్చేడు...ఇదివరకల్లా...అతణ్ణిచూస్తే నాకు తెలియని ఆనందంలో మురిగేవాణ్ణి. అతడే నావంశపు భావికర్తఅని కలలుగంటూ మురిసేవాడిని...అతన్ని ఇప్పుడు చూస్తే...నిజంగా పిచ్చివాడిలాగేవున్నాడు....మరియమ్మ ద్రోహం అతనికి ఇల్లాచేసిందే...నాకు దుఃఖవచ్చింది...నాకు జాలికల్గింది...కళ్ళల్లో ...న్నువూరి వాటంతటవే ఇంకిపోయేయి ....

ఎప్పుడొచ్చినా .... అభినందించడం....నన్ను ఫాదర్ అని పిల్వడం అలవాటు... కాని ఇప్పుడు వాటిలో రసజ్ఞతలేక, నిర్జీవంగా, ఉన్నట్టయ్యేయి...

"ఫాదర్! మరియమ్మ విషయంలో నువ్వు చాలా తప్పుగా ప్రవర్తిస్తున్నావు సుమీ!''

"తప్పేముంది...ఒకళ్ళనొకళ్ళు ప్రేమించుకొంటారు....సంసారం గడుపుతారు..."

"లేదు...మరియమ్మ నిజంగా 'లూక్'ని ప్రేమించటంలేదు...ఆమె నన్ను ఇంకా ప్రేమిస్తూనేవుంది. ఫాదర్....ఈపెళ్ళి ఆపుచేసేయి ఫాదర్...."

...త్రులు నీచులా ?

"అతన్ని ప్రేమించకపోతే అతనిభాగాన్ని తనలో ఎందుకు పెంచనిచ్చేవరకూ వస్తుంది?''

"అది పూర్తిగా చిన్నతనంలో చెయ్యవచ్చు ఫాదర్... అది కుర్రతనపు కామం కాని ప్రేమ కాదు...ఒకళ్ళనొకళ్ళు చూసుకొని ఆకర్షించుకోబడ్డ తృష్ణకాని మరొకటికాదు....నువ్వు ప్రేమకి కామానికి అర్థం తప్పుగా తీస్తున్నావు ఫాదర్!..''

''ఏమైనా వాళ్ళిద్దరూ పెళ్ళిచేసుకొని ఆలుమగలుగా అవ్వాలి."

''అల్లా భీకరంగాచేస్తే. మరియమ్మ జీవనం అంతా దుఃఖమయం అయిపోతుంది...ఆమె ఇకనుంచి ఆమె జీవితంలో సుఖ సమయాలు, సంతోషఘట్టాలు లేకుండా, నిరంతర శోకంతో గడపవలసి వస్తుంది...ఆ దుఃఖాన్ని, అశోకాన్ని! ఈనాడు నీ అహంభావంలో ఆమెకి అంట గట్టి నీచేతులు దులుపుకొంటున్నావు ఫాదర్...ఆమెను ఈ పెళ్ళికి ప్రోత్సహించకు......విడగొట్టివెయ్యి ...లూక్ ఆమెను ప్రేమించటం లేదు....లూక్ ప్రేమించే యువతి ఇంకో వూళ్ళోవుంది... మరియమ్మని నేను పెళ్ళి చేసుకొంటాను ఫాదర్...''

'మరియమ్మను పెళ్ళి చేసుకొం... లూక్‌బిడ్డణ్ణి మోస్తోందని తెలియదూ?''

''తెలుసు, ఆమె లూక్‌బిడ్డణ్ణికన్నా మోస్తున్నా నన్నే ఆమె ప్రేమిస్తోంది. నేను ఆమెను ప్రేమిస్తున్నా. అది ఇంకా ఆమె తెలుసుకోలేకపోతోంది....పెళ్ళి చేసుకుంటా ఫాదర్"

''మరి లోకం?''

"లోకం —లోకంను నేను లెక్కచెయ్యను ఫాదర్....ఈలోకం నాకష్టసుఖాల్లో పాల్గొని నన్నేమైనా రక్షిస్తుందా? కాపాడుతుందా? నేను లోకం వాడినికాను ఫాదర్...లోకానికి నాకు ఏం సంబంధంలేదు ఫాదర్!"

''ఏమైనాసరే! నేను ఒప్పుకోలేను ...అది నాకులగౌరవానికి, వంశప్రతిష్ఠకు, పేరుకు మచ్చలావుంటుంది....''

"అంతేనా!'' నిరాశ.

"అంతే! ముమ్మాటికి అంతే!''

అవే ఆఖరుసారి నాకు అజరయ్యతో మాట్లాడ్డం...తర్వాత అతడు యుద్ధంలో సైనికుడుగా చేరిపోయేడు...మళ్ళా ఈనాటివరకూ కనిపించలేదు...

* * *

లూక్‌కి, మరియమ్మకి, ఆ ఆదివారం పెళ్ళి అయిపోయింది....

పెళ్ళి అయిన తర్వాత వారు వేరుగా కాపురం పెట్టేరు...ఆనాడు నేను ప్రాముఖ్యతనివ్వని 'పగ' అన్నమాటకు, కాలం జరిగిన కొద్దీ, అందులోని శబ్దం, అక్షరం, స్వరం, ధ్వని, అర్థం నిజంగా చెయ్యడొడిగేడు లూక్...

మరియమ్మతో పేరుకు ఉండసాగేడు—త్రాగుడలవాటు చేసుకొన్నాడు....మిస్ట్రెస్ ఇంట్లోనే ప్రతి రాత్రి గడిపేవాడు...ఇంటికొచ్చేటప్పటికి ఒళ్ళు తెలియకుండావచ్చి, మరియమ్మను చచ్చేటట్లు కొట్టేవాడు..పుట్టినకొడుకును ఎవరివల్లకన్నావని అడిగేవాడు...ఆమెను హింసించేవాడు... కుళ్ళించేవాడు .... ప్రగ్గించేవాడు...ఆమెరక్తం నిలువునా పిశాచిలా త్రాగేవాడు....

...అనాడనుకొన్నాను, ... నేననుకొ... ఉంది. ఆభయంలో మరియమ్మ సుఖపడుతుందని ఆనందిస్తుందని...కాని....

రోజూవచ్చి, తల్లితో చెప్పుకొని ఏడ్చేది... కన్నీళ్ళు కార్చేది...ఆవృద్ధమాత కన్నీళ్లు తుడుస్తూ తనకళ్లు వత్తుకొనేది...

"అజరయ్య చెప్పేడు... ఆనాటి వాక్యాలు.... ఇప్పుడు నన్ను భావించేవి. నన్ను ములుకుల్లా. నిలతీసి అడిగేవి...నీవు నిజంగా తండ్రివే! నీవు నిజంగా ఫాదిరీవే? నీలో పాలుగా కారవలసిన జాలి అనేదివుందా? నీలో పిశాచత్వం, అహంభావం, ఎంత ఎక్కువగావున్నాయో చూడటం లేదూ? ఆ ఆవాటిల్లోపుట్టి ఇప్పుడు లోకాన్ని ఫాదిరీనని మోసగిస్తున్నావా? ఇదా నీలోవున్న దైవత్వం. ఏసుయొక్క చిహ్నము.''

"నీకన్నకూతురికి, అప్పటి తెలియనిమైకంలో తప్పుపనిచేస్తే, దాన్ని కప్పిపుచ్చుకోక, భయపెట్టి లూక్‌ను తీసుకొచ్చి అంటకడతావా? అతణ్ణి ఖూనీచేయిస్తానని, మెడమీద కత్తిపెట్టి గొర్రెలా

కత్రాటదగ్గరకు తీసుకొచ్చి ముడేస్తావా?...ఆత దిని అల్లా అడక త్తెరలోపెట్టి నొక్కవచ్చునని నొక్కి పెళ్ళికి ఒప్పిస్తావా? గదిలో పిల్లినిపెట్టి కొట్టబోతే అది ఎదురుతిరగదూ? అది పీగుడ్లు పీకెయ్యదూ?...ఆ వెర్రితనంలో సైతాన్ స్వరూప మెత్తి హడలించి, నిన్ను నిలువునా పీకెయ్య దూ? .... అనుభవించు .... నీవుచేసినపాపానికి, ప్రతిష్ఠకు, శోభించు. క్రుళ్ళు....మ్రగ్గు...ఉడికి పోయి, పూరడించేవారు లేకుండా, అటమటిం చిపో?

అల్లాడిపో....పాదిరీవి...పాదిరీ!''

"మరియమ్మ తప్పుచేసినా. ఆ చిన్నతనంలో, మైకంలో ఒళ్ళు మరచినా, అజరయ్య ఆమెను వివాహం చేసుకొంటానని, ప్రాధేయపడినా, ఒప్పించినా, అది తోసిపుచ్చి, కాదని ఈసడించి.. చేసేవుకాదూ? ఈలోకాన్ని, సంఘాన్ని, అఖ రుకి ఈ ప్రపంచాన్నే ఎదిరించి, నీకూతుర్ని.... నీరక్తం ప్రవహింపుతున్న ఇంకో జీవాన్ని... పెరిగే పాలుగాపుట్టిన ఆమెను....పూలల్లో ఓలలాడించి, స్వర్గసౌఖ్యం చూపిస్తానన్నవాడిని త్రోసిపుచ్చి, పెళ్ళిచేసేవు....పుత్రైకట్టించేవు... నీ అంతట నీచేతుల్తో సంతకాలుపెట్టించి, ప్రమా ణాలు చేయించేవు...ఈనాడు సుఖించు...ఆనం దించు...నవ్వు....ఒళ్ళువిరుచుకో...నీ ప్రతాపం చూచి....పాదరీ! నీకూతురు కల్యాపకిన్నమై, రక్తంలేక, సుఖంలేక, విర్జీవంగా, ఓ ఘోస్టులా తిరుగుతుంటే....సెలయేటి ప్రవాహల్లా కన్నీరు కారుస్తుంటే...చదపట్టిన బొమ్మలా జీర్ణించి పోతుంటే...తన జీవనాన్ని దుఃఖానికి కాటక పెట్టైనకిగా అవుతుంటే....ఎగురు, గంతెయ్యి, ఆడు, పాడు..నీచేతులారా అర్పించిన ందుకు సంతోషించు...పాదిరీ .... సంతోషించి...నీలో నువ్వు నిన్ను అభినందించుకో...."

"ప్రతిష్ఠ ...వంశగౌరవం ... కులమర్యాద.... పేరు...నిలబెట్టుకొన్నావు కాదూ? ఈనాడు నువ్వు చచ్చిన తర్వాత నీతల్లిదండ్రుల దగ్గరకు వెళ్ళి...నేను కన్నకూతుర్నే బలియిచ్చి నావంశ గౌరవం, పేరు, నిల్పుకొన్నాను...ఎంతగొప్ప వాడినో...అని అక్కడ డప్పీలు కొట్టుకొని.... ఈ నవ్యయుగపు Warlor d లా....గొప్ప చెప్పుకుందుగాని...ఈనాడు నీ ఎదురుగుండా, నీ కడుపు ఏడుస్తూ, అశాంతితో కుమిలిపోతోవుంటే అక్కడ పేరు గణించుకుందుగాని...నీతాత, ముత్తాతలు, తండ్రులు దగ్గర వెన్ను విరుచుకొందు గాని...ఏంపాదిరీ...వాళ్ళందరూ చచ్చిపట్టుకు వెళ్ళినారో లేదోగాని...ఈనాడు నీ కార్యాల ఫలితంగా నువ్వగడించిన...ఈప్రతిష్ఠను, ఈపేరు ముద్దను కూడా చంక నెట్టుకుని...చచ్చిన తర్వాత తీసుకెళ్ళుదుగాని...మనుష్యుడవేనా నువ్వు?... నిజంగా నీకు పుత్రప్రేమ అనేదివుందా? అది ఏ కోశాన్నైనా, చీమంతైనా వుందా?...ప్రతిఅణువు లో ను వె తి కి, వె తి కి Electron, దగ్గరనుంచి పీల్చి, పిప్పిచేసి, ఉబ్బే మనిషికావు. అల్లాంటి నరరూప రాక్షసుడవుకావు నువ్వు..."

ఇల్లా నన్ను ప్రతిపంటల్లోని, భాగాలు, నిలతీసి హృదయాన్ని అడిగేవి...ప్రశ్నించేవి. ఉడికిం చేవి...[illegible]ంచేవి.......

అందులో పడి...అల్లాడిపోతూ...నాకూతుర్ని నేనేక్షమార్పణ అడిగేవాడిని.......

నే ను ము గ్గు రు ప్రా ణా ల కు దుః ఖం కల్గించేవని...కుమిలుపోయి...క్రుళ్ళేడివాడిని....

ఆపమయాల్లో ఒకళ్ళ కన్నీళ్ళు ఒకళ్ళకు అవ నయింపు చేసుకొనేవి.

* * *

ఈనాడు......

టాక్....చెప్పకుండా ఎక్కడికో వెళ్ళి పోయేడు...అతడు ఇక తిరిగి రాడనే అను కొన్నాము...అప్పుడే రెండు సంవత్సరాలై పోయింది...

నేను వృద్ధాప్యంలో పాలుపుచ్చుకొన్నాను... మరియమ్మని చూచేటప్పుడల్లా హృదయం తరుక్కు పోతోంది...గృహం అంతా శూన్యంగా అమావా స్యలా అయిపోయింది...ఆ చీకట్లో దేముడు కని కరిస్తాడా అని ఈనాడు వాపోతాను.....

అజరయ్య...ఎక్కడున్నాడో! ఏదేశం లో వున్నాడో! ఏంచేస్తున్నాడో!...ఇప్పటికి తెలిపింది కాదు...మాఆరుకళ్ళూ అజరయ్య ఇంటివేపే... ముచ్చిపుచిప్పల్లో చూస్తూవుంటాయి...ఏ రోజు కారోజు నిరాశతోనిట్టూర్పులు నిడుస్తాయి...ఆతని కోసం వాచిపోతాయి...

ఈనాడు కూర్చుని...ఈడస్కు బల్లదగ్గరగా నా కథవ్రాసేను...ఇది ప్రకటితం అవుతుందని తలుస్తున్నాను...ఆశిస్తున్నాను... ఏ దే శం లో అయినా....ఈపత్రిక అతను చదువుతాడేమో! ....అప్పుడు మమ్మల్ని గుర్తుపట్టి వస్తాడేమో... ఇన్నాళ్ళనుంచీ, ఎదురుచూస్తున్న ఆశ...జ్యోతి ....ప్రకాశిస్తుందేమో!...అ నుకు ం టున్నాను.... దేముడు కనికరించడూ?....

"అజరయ్యను, ఒక్కటే కోరుతున్నాను.... ఇప్పుడు కోరుకుంటున్నాను...ఆనాడు తప్పు చేసేను దానికి—నన్ను క్షమిస్తాడానే ఆశిస్తాను ....ఈజరాభారంలో హృదయం క్రుళ్ళిపోయిన దానికి....అతడు తన పావన ప్రేమతో నన్ను క్షమించి...అతనికొరకు ఎదురు చూస్తున్న ....ప్రేమించుతన్న మరియమ్మను సుఖింప జేస్తాడనే అనుకొంటాను....

రా! అజరయ్యా....ఏ దేశంలోవున్నా...ఏ గ్రామంలోవున్నా....రా నాయనా! ఈ ము స లి పంజరాన్ని క్షమించు...తప్పుచేసేను...పశ్చాత్తా పపడుతున్నాను. నిరంతరంగా దాని ఫలితంగా దుఃఖం అనుభవించేను...రానాయనా...రావూ? నన్ను క్షమించవూ?

ఇన్నాళ్ళనుంచి ఎదురుచూస్తున్న మరియమ్మను ఆహ్వానించవూ? .."

* * *

లోకంలో జరిగి[illegible]ఒకటి